जाबालः, पुं, (जबालाया अपत्यं पुमानिति । अण् ।) जबालीवः । इत्यमरः । २ । १० । ११ ॥ मुनिविशेषः । (यथा, ब्रह्मवैवर्त्ते । १ । १६ । १२ ॥ "जाबालो याजलिः पैलः करयोऽगस्त्य एव च । एते वेदाङ्गवेदज्ञाः षोडशव्याधिनाशकाः ॥" उपनिषद्विशेषः । यथा, मौक्तिकोपनिषदि । "ब्रह्मकैवल्यजाबालश्वेताश्वो हंस आरुणिः । दर्शनशास्त्रविशेषः । यथा, रामचन्द्रदत्तस्यापि प्रकरणे । [यात् ॥")

"अधीत्य कूटजाबालं शार्गालिं योनिमाश्र-

जाबालिः, पुं, (जबालाया अपत्यं पुमान् इति । इञ् ।) मुनिविशेषः । यथा, रामायणम् ॥ "सुयज्ञं वामदेवञ्च जाबालिमथ काश्यपम् ।" (तथाच ब्रह्मवैवर्त्ते । २ । ४ । ७० । "ऋष्यशृङ्गो भरद्वाजस्त्वास्तीको देवलस्तथा । जैगीषव्योऽथ जाबालिर्यङ्कृत्वा सर्व्वपूजितः ॥")

जामदग्न्यः, पुं, (जमदग्नेरपत्यं पुमान् इति । "गर्गादिभ्यो यञ् ।" ४ । १ । १०५ । इति यञ् ।) जमदग्निपुत्त्रः । परशुरामः । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, देवीभागवते । २५ । ४१ । "पित्राज्ञया जामदग्न्येन पूर्व्वं छिन्नं शिरो मातुरिति प्रसिद्धम् ।")

जामाता, [ऋ] पुं, (जायां माति मिमीते मिनोति वा । "नप्तृनेष्टृत्वष्टृहोतृपोतृभ्रातृजामात्रिति ।" उणां । २ । ९६ । इति निपातनात् साधुः ।) दुहितृपतिः । इत्यमरः । २ । ६ । ३२ । जामाइ इति भाषा ॥ (यथा, हरिवंशे । ११६ । २५ । "जामाता त्वभवत्तस्य कंसस्तस्मिन् हते युधि ॥") सूर्य्यावर्त्तः । धवः । इति मेदिनी । ते, ११० ॥

जामिः, स्त्री, (जम् + इञ् । इत् निपातनात् साधुरित्येके ।) स्वसा । कुलस्त्री । इत्यमरः । ३ । ३ । १४२ ॥ (यथा, मनुः । ३ । ५७ । "शोचन्ति जामयो यत्र विनश्यन्त्याशु तत्कुलम् ॥")

जामी, स्त्री, (जामि + वा ङीष् ।) जामिः । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, महाभारते । १३ । ४६ । ७ । "यामीशप्तानि गेहानि निकृत्तानीव कृत्यया ॥")

जामेयः, पुं, (जाम्या अपत्यमिति । "स्त्रीभ्यो ढक् ।" ४ । १ । १२० । इति ढक् ।) भागिनेयः । इति हेमचन्द्रः ॥

जाम्बवं, क्ली, (जम्ब्वाः फलम् । "जम्ब्वा वा ।" ४ । ३ । १६४ । इत्यण् तस्य विधानात् न लुक् ।) जम्बूफलम् । इत्यमरः । २ । ४ । १६ ॥ (यथा, सुश्रुते । १ । ४६ । "अत्यर्थं वातलं ग्राहि जाम्बवं कफपित्तजित् ॥") सुवर्णम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ जाम्बवति, पुं । इति शब्दभेदः ॥

जाम्बवती, स्त्री, (जाम्बवतो अपत्यं स्त्री । अण् ततो ङीप् ।) श्रीकृष्णपत्नी । जाम्बवत्कन्या । इति श्रीभागवतम् ॥ (यथा, हरिवंशे । ३८ । ४१ । "लेभे जाम्बवतीं कन्यामृक्षराजस्य सम्मताम् ॥") नागदमनी । इति राजनिर्घण्टः ॥

जाम्बवान्, [त्] पुं, (जम्बोर्व्वर्णं जाम्बवं तदस्यास्तीति मतुप् मस्य वः । पृषोदरादित्वात् साधुः । जम्बुतुल्यकृष्णत्वादस्य तथात्वम् ।) ऋक्षराजः । स ब्रह्मपुत्त्रः । यथा, रामायणे । "ऋक्षराजस्य पुत्त्रोऽत्र महाप्राज्ञः सुदुर्ज्जयः । पितामहसुतश्चात्र जाम्बवानिति विश्रुतः ॥") (यथाच, हरिवंशे । ३८ । ३५ । "धात्र्या कुमारमादाय सुतं जाम्बवतो नृप ! ॥")

जाम्बवी, स्त्री, (जाम्बवस्याकारोऽस्त्यास्याः इति ।) नागदमनी । इति राजनिर्घण्टः ॥

जाम्बुवान्, [त्] पुं, (जाम्बवान् पृषोदरात् साधुः ।) जाम्बवान् । इति भरतो द्विरूपकोषश्च ॥

जाम्बूनदं, क्ली, (जम्बूनद्यां भवमिति । अण् ।) स्वर्णम् । धुस्तूरः । इति राजनिर्घण्टः ॥ स्वर्णविशेषः । यथा । "मेरुमन्दरपर्व्वतस्थजम्बूफलानामत्युच्चनिपातनविशीर्णानामनस्थिप्रायाणामिभकायनिभानां रसेन जम्बूनामनदी इलावृतं वहति तस्या उभयोस्तीरयोर्मृत्तिका जम्बूरसेनानुविध्यमाना वाय्वर्कसंयोगविपाकेन सदामरलोकाभरणं जाम्बूनदं नाम स्वर्णं भवति ।" इति श्रीभागवतम् ॥

जायकं, क्ली, (जयति अपरं गन्धमिति । जि + ण्वुल् ।) कालीयकम् । कालिया इति ख्यातं पीतवर्णसुगन्धिकाष्ठम् । इत्यमरः । २ । ६ । १२५ ॥

जाया, स्त्री, (जायते पुत्त्ररूपेणास्यामिति । जन् + यक् आत्वञ्च ।) भार्य्या । इत्यमरः । २ । ६ । ६ ॥ (यथा, मनुः । ९ । ८ । "पतिर्भार्य्यां संप्रविश्य गर्भो भूत्वेह जायते । जायायास्तद्धि जायात्वं यदस्यां जायते पुनः ॥")

जायाजीवः, पुं, (जाया आजीवः जीवनोपायो यस्य इति : जायया जीवतीति वा । जीव + अच् । जायायाः सङ्गीतनर्त्तनादिना जीवनादस्य तथात्वम् ।) नटः । इत्यमरः । २ । १० । १२ ॥

जायानुजीवी, [न्] पुं, (जायया अनुजीवतीति । अनु + जीव + णिनिः ।) नटः । वकपक्षी । इति मेदिनी । ने, १५५ ॥ वेश्यापतिः । इति शब्दरत्नावली ॥ दुःस्थः । इति हेमचन्द्रः ॥

जायापती, पुं, (जाया च पतिश्चेति तौ ।) भार्य्यापती । मागभातार इति भाषा ॥ नित्यद्विवचनान्तोऽयं शब्दः । इत्यमरः । २ । ६ । ३८ ॥

जायी, [न्] पुं, (जै + णिनिः । यद्वा, जि + णिनिः ।) ध्रुवकभेदः । यथा,— "जायीति नाम्ना ध्रुवको द्वाविंशत्यक्षरान्वितः । सन्निपातेन तालेन शृङ्गारेऽभीष्टदो रसे ॥ " इति सङ्गीतदामोदरः ॥ (यथा, महाभारते । ३ । ३५ । ८ । "अफलं जन्म तस्याहं मन्ये दुर्ज्जातजायिनः ॥")

जायुः, पुं, (जयति रोगान् इति । जि + उण् ।) औषधम् । इत्यमरः । २ । ६ । ५० ॥ (जयतीति । जयशीले, त्रि ॥)

जारः, पुं, (जीर्य्यति स्त्रियाः सतीत्वमनेन । जॄ + करणे घञ् ।) उपपतिः । इत्यमरः । २ । ६ । ३५ ॥ (यथा, याज्ञवल्क्ये । २ । ३० । "जारं चौरेत्यभिवदन् दाप्यः पञ्चशतं दमम् ॥" जारयति नाशयति इति । जॄ + णिच् + अच् । हन्ता । यथा, ऋग्वेदे । १ । ६६ । ४ । "यमोह जातो यमो जनित्वं जारः कनीनां पतिर्ज्जनीनाम् ॥")

जारजः, त्रि, (जारात् उपपतेर्ज्जायते इति । जन् + डः ।) उपपतिजातसन्तानः । इत्यमरः । २ । ६ । ३६ ॥ (यथा, मनुः । ३ । १५८ । श्लोके कुल्लूकभट्टधृतटीकायाम् । "अमृते जारजः कुण्डो मृते भर्त्तरि गोलकः ॥")

जारणी, स्त्री, (जारयति परिपाकं कारयतीति । जॄ + णिच् + ल्युः । ततो ङीप् ।) स्थूलजीरकः । इति राजनिर्घण्टः ॥

जारी, स्त्री, (जारयति जीर्णं कारयतीति । जॄ + णिच् + अच् + गौरादित्वात् ङीष् ।) ओषधीविशेषः । इति मेदिनी । रे, ३६ । जाड़ी इति भाषा ॥

जारूथ्यः, पुं, (जरूथं मांसं तदर्हतीति । जरूथ + व्यः ।) त्रिगुणदक्षिणाकयज्ञः । (यथा, महाभारते । ३ । २६० । ७० । "ततो देवर्षिसहितः सरितं गोमतीमनु । दशाश्वमेधानाजह्रे जारूथ्यान् स निरर्गलान् ॥")

जालं, क्ली, (जल्यते आच्छाद्यतेऽनेनेति । जल संवरणे + करणे घञ् । यद्वा, जले क्षिप्यते इति । जल + "शेषे ।" ४ । २ । ९२ । इत्यण् ।) स्वनामख्यातसूत्रादिनिर्म्मितमत्स्यादिधारणोपायः । तत्पर्य्यायः । आनायः २ । इत्यमरः । ३ । ३ । १६६ ॥ जालकम् ३ । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, आर्य्यासप्तशत्याम् । ५५८ । "वंशावलम्बनं यद् यो विस्तारो गुणस्य यावनतिः । तज्जालस्य खलस्य च निजाङ्गसम्प्रणाशाय ॥") गवाक्षः । (यथा, रघुः । ६ । ४३ । "प्रासादजालैर्जलवेणिरम्यां रेवां यदि प्रेक्षितुमस्ति कामः ॥") क्षारकः । स तु अस्फुटकलिकाकुड्मलादिक्षुद्रफलञ्च । दम्भः । समूहः । इति मेदिनी । ले, १६ ॥ (यथा, रघुः । ७ । ६२ । "ततो धनुष्कर्षणमूढहस्तमेकांशपर्य्यस्तशिरस्त्रजालम् ॥" वंशलौहादिनिर्म्मितजालवद्द्रव्यविशेषः । यथा, भट्टिः । १ । ८ । "अन्तर्निविष्टोज्ज्वलरत्नभासो गवाक्षजालैरभिनिष्पतन्त्यः ॥") इन्द्रजालम् । इति हेमचन्द्रः । ३ । ५९० ॥

जालः, पुं, (जालयति शाखाप्रशाखादिभिः संवृणोतीति । जल संवरणे + णिच् + "नन्दिग्रहीति ।" ३ । १ । १३४ । इत्यच् ।) कदम्बवृक्षः । इति मेदिनी । ले, १६ ॥